

Umowa może być rozwiązana przedterminowo przez dzierżawcę w przypadku, o którym mowa w § 2, oraz w przypadku niezmnieszenia czynszu dzierżawnego, stosownie do postanowień § 5 ust. 4.

Przekazanie wykonywania umów.

§ 16. Przekazanie wykonywania umowy przez koło łowieckie innemu kołu łowieckiemu może mieć miejsce jedynie za pisemną zgodą wydierżawiającego, z zachowaniem przepisów zarządzenia Ministra Leśnictwa w sprawie zasad wydierżawiania obwodów łowieckich przez prezydium wojewódzkich rad narodowych.

Właściwość sądu.

§ 17. Umawiające się strony postanawiają, że wszelkie spory, mogące wyniknąć z niniejszej umowy,

rozstrzygane będą przez sąd, właściwy terytorialnie dla prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

Postanowienia końcowe.

§ 18. Umowa niniejsza obowiązuje z chwilą podpisania jej przez obydwie strony.

§ 19. Podatek od nabycia praw majątkowych, przypadający od niniejszej umowy, uiszcza Polski Związek Łowiecki.

§ 20. Umowa niniejsza spisana została w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden pozostaje w prezydium wojewódzkiej rady narodowej, a drugi otrzymuje dzierżawca, trzeci Polski Związek Łowiecki — wojewódzka rada łowiecka, właściwa terenowo według położenia obwodu łowieckiego.

Dzierżawca:

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej:

1002

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 3 września 1953 r.

w sprawie nazw publicznych bibliotek powszechnych.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 17 kwietnia 1946 r. o bibliotekach i opiece nad zbiorami bibliotecznymi (Dz. U. Nr 26, poz. 163) zarządza się, co następuje:

§ 1. Publiczne biblioteki powszechne używają nazwy:

- 1) „Wojewódzka Biblioteka Publiczna w” lub „Wojewódzka Biblioteka Publiczna Województwa w”, gdy biblioteka nie mieści się w siedzibie województwa;
- 2) „Powiatowa Biblioteka Publiczna w” lub „Powiatowa Biblioteka Publiczna Powiatu w”, gdy biblioteka nie mieści się w siedzibie powiatu;
- 3) „Miejska Biblioteka Publiczna w”;
- 4) „Gminna Biblioteka Publiczna w” lub „Gminna Biblioteka Publiczna Gminy w”, gdy biblioteka nie mieści się w siedzibie gminy.

§ 2. Publiczne biblioteki powszechne używające innych nazw tradycyjnych mogą zachować swe nazwy dotychczasowe za zgodą Ministra Kultury i Sztuki.

§ 3. Publiczne biblioteki powszechne w miastach, będących siedzibą wojewódzkich lub powiatowych rad narodowych, pełniące na podstawie art. 9 ust. 5 dekretu z dnia 17 kwietnia 1946 r. o bibliotekach i opiece nad

zbiorami bibliotecznymi (Dz. U. Nr 26, poz. 163) zadania bibliotek wojewódzkich lub powiatowych bądź biblioteki wojewódzkie lub powiatowe, pełniące zadania bibliotek miejskich, używają nazwy: „Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna w” lub „Powiatowa i Miejska Biblioteka Publiczna w”.

§ 4. 1. Publicznej bibliotece powszecznej, wyróżniającej się wysokim poziomem pracy, może Minister Kultury i Sztuki na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej zezwolić na przybranie w swej nazwie nazwiska osoby zasłużonej.

2. Biblioteka, której w trybie ust. 1 przyznano prawo przybrania nazwiska osoby zasłużonej, używa w swej nazwie po wyrazie „publiczna” dodatkowego określenia „imienia”.

§ 5. Publiczne biblioteki powszechne, używające w swej nazwie nazwiska osób zasłużonych przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia, powinny uzyskać zatwierdzenie Ministra Kultury i Sztuki w ciągu 6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: W. Sokorski

1003

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 21 maja 1953 r.

w sprawie zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 16 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad obrotu

opakowaniami (Monitor Polski Nr A-9, poz. 82) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy następujących kategorii opakowań wypożyczanych i sprzedawanych, używanych przy dostawach towaru, dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych:

1) opakowania wypożyczane:

- a) beczki żelazne,
- b) worki tkane;

2) opakowania sprzedawane:

- a) skrzynie drewniane,
- b) bębny blaszane do lepiku bitumicznego,
- c) worki papierowe — wentylowe.

§ 2. Za dostawcę uważa się podległy Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych zakład, który zapakował oraz dokonał wysyłki towaru w opakowaniu, za odbiorcę zaś — zakład, na który wystawiona jest faktura za dokonaną dostawę towaru.

II. Przepisy wspólne dla opakowań wypożyczanych i sprzedawanych.

§ 3. 1. Opakowania należy starannie zabezpieczyć przed kradzieżą, uszkodzeniami, ogniem, szkodliwymi warunkami atmosferycznymi itp.

2. Opakowania powinny być przechowywane w warunkach higienicznych

3. Kierownictwo każdego zakładu odbiorcy wyznaczy miejsce lub pomieszczenie na przechowywanie opróżnionych opakowań.

4. Opakowania nie mogą być używane przez odbiorcę do przechowywania lub przewożenia innego rodzaju towaru niż ten, dla którego jest przeznaczone opakowanie.

§ 4. 1. Koszt transportu przy zwrocie opakowań do zakładu dostawcy ponosi odbiorca. W przypadku gdy opakowania wysłane są publicznymi środkami transportu, odbiorca ponosi koszty transportu tylko do stacji lub portu miejsca przeznaczenia.

2. Opakowania należy przesyłać najtańszym środkiem transportu. Przy transporcie kolejowym na liście przewozowym należy zaznaczyć, że przedmiotem przesyłki są opakowania używane (taryfa towarowa PKP, poz. 1867).

3. Wysyłający obowiązany jest do zabezpieczenia opakowań przy transporcie zgodnie z wymaganiami przepisów przewoźnika.

4. W przypadku gdy opakowanie składa się z kilku elementów, należy przekazać równocześnie wszystkie jego elementy.

§ 5. Odbiorca obowiązany jest najpóźniej następnego dnia po nadaniu opakowań do przewozu wysłać dostawcy zawiadomienie, podając datę nadania, środek przewozu, wagę, ilość i rodzaj opakowania.

§ 6. Jeżeli obowiązujące przepisy regulują tryb odbioru towaru i zgłaszania reklamacji dotyczących dostarczanego towaru, przepisy te stosuje się odpowiednio do odbioru opakowań przez odbiorcę i zgłaszania reklamacji dotyczących opakowań. W przypadku braku tych przepisów stosuje się zasady określone w § 7.

§ 7. 1. Jeżeli towar w opakowaniu został odebrany ze składu lub zakładu dostawcy lub dostarczony

przez niego własnymi środkami transportu, odbiorca powinien zbadać niezwłocznie opakowania i stwierdzić ewentualne braki w formie protokołu, sporządzonego przy udziale przedstawiciela dostawcy.

2. Jeżeli dostawa została dokonana obcymi środkami transportu, odbiorca powinien niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 7 dni od dnia odbioru towaru, zbadać opakowania i w razie stwierdzenia braków lub wad sporządzić protokół przy udziale czynnika społecznego.

3. O miejscu i czasie zamierzonego sporządzenia protokołu odbiorca powiadomi dostawcę w takim terminie, by mógł on delegować swego przedstawiciela. Nie stawienie się przedstawiciela dostawcy nie wstrzymuje sporządzenia protokołu.

4. W przypadku różnicy zdań między przedstawicielami odbiorcy i dostawcy co do stanu opakowań odbiorca może wezwać biegłego.

5. W przypadku potwierdzenia przez biegłego zastrzeżeń odbiorcy koszt ekspertyzy ponosi dostawca, w przeciwnym razie odbiorca.

6. W przypadku nieobecności przedstawiciela dostawcy przy sporządzaniu protokołu odbiorca powiadomi dostawcę o stwierdzonych protokołarnie wadach i brakach w terminie określonym w ust. 2 pod rygorem utraty roszczenia z tego tytułu.

§ 8. W przypadku gdy braki lub wady były tego rodzaju, że nawet przy należytej staranności nie mogły być ujawnione przy odbiorze (wydaniu) opakowań (wady ukryte), sporządzenie protokołu i powiadomienie dostawcy o brakach i wadach powinno nastąpić w ciągu 7 dni od dnia ich wykrycia, nie później jednak niż po upływie terminu określonego dla zwrotu opakowania.

§ 9. Przy odbiorze i ustalaniu braków i wad opakowań przez dostawcę stosuje się odpowiednio przepisy §§ 7 i 8.

§ 10. Opakowania nie nadające się do dalszego użytku ani też do remontu traktować należy jako odpadki.

§ 11. 1. Dostawca może w fakturze wskazać inną jednostkę, której ma być przesłane opakowanie.

2. W przypadku odmowy przyjęcia (nabycia) opakowania przez jednostkę wskazaną przez dostawcę do przyjęcia (nabycia) opakowania obowiązany jest dostawca. Koszt transportu opakowania od jednostki wskazanej przez dostawcę do dostawcy ponosi dostawca.

§ 12. Odbiorcy, którzy nie zwalniają opakowania przez rozpakowanie w swych zakładach, wskażą jednostkom zwalniającym opakowania sposób dokonywania ich zwrotu i odsprzedaży.

§ 13. Przepisy zarządzenia dotyczące dostawców stosuje się odpowiednio do jednostek, o których mowa w § 11 a przepisy zarządzenia dotyczące odbiorców stosuje się odpowiednio do jednostek, o których mowa w § 12.

§ 14. Przedstawiciele dostawców uprawnieni są do przeprowadzania kontroli wykonania przepisów zarządzenia przez odbiorców.

III. Przepisy szczególne dla opakowań wypożyczanych.

§ 15. Opakowania wypożyczane powinny być zwracane dostawcy przez odbiorcę nieodpłatnie, w stanie nie uszkodzonym.

§ 16. 1. Dostawca i odbiorca obowiązani są do prowadzenia ilościowej ewidencji ruchu opakowań w oparciu o zasady ustalone w branżowych planach kont.

2. Dostawca i odbiorca obowiązani są do prowadzenia ewidencji terminów zwrotu.

§ 17. Na opakowaniach wypożyczanych powinny być trwale i widocznie oznaczone:

- 1) nazwa i adres dostawcy,
- 2) numer (znak) inwentarzowy opakowania (stanowiącego środka trwale w rozumieniu przepisów o finansowaniu inwestycji),
- 3) numer (znak) asortymentu opakowania (nie będącego środkiem trwałym, a zaliczonego do opakowania wypożyczanego),
- 4) napis „Opakowanie wypożyczone”.

§ 18. Dostawca obowiązany jest podać w fakturze dotyczącej dostarczonego towaru również ilość i rodzaj opakowań oraz terminy zwrotu zgodnie z tabelą, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 19. 1. Opakowania powinny być zwracane niezwłocznie po opróżnieniu ich z towaru, nie później jednak niż w terminie określonym w fakturze.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, liczy się od daty odbioru towaru z zakładu dostawcy lub dnia wysłania towaru w opakowaniu do dnia zwrotu opakowania do zakładu dostawcy lub dnia wysyłki opakowania publicznym środkiem transportu. Dniem wysyłki jest data stempla przewoźnika na liście przewozowym.

§ 20. 1. W razie niezwrócenia opakowania w terminie:

- 1) odbiorca obowiązany jest zapłacić dostawcy tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania,
- 2) dostawca wyznaczy odbiorcy odpowiedni dodatkowy termin do zwrotu opakowania; termin dodatkowy nie może być dłuższy niż określony w tabeli terminów zwrotu opakowań wypożyczanych, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

2. W razie niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym odbiorca obowiązany jest ponownie uiścić dostawcy tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania.

3. Uiszczenie kar umownych, przewidzianych w ust. 1 i 2, nie zwalnia odbiorcy od obowiązku zwrotu opakowania.

4. W przypadku niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym dostawca, niezależnie od żądania uiszczenia kary umownej określonej w ust. 2, wystąpi niezwłocznie z wnioskiem do właściwej komisji arbitrażowej o orzeczenie zwrotu opakowania przez odbiorcę i powiadomi o złożeniu tego wniosku jednostkę nadrzędną odbiorcy.

§ 21. 1. W przypadku uzasadnionej niemożności zwrotu opakowania w terminie określonym w fakturze, stwierdzonej przez jednostkę nadrzędną odbiorcy, a szczególnie konieczności dłuższego przechowywania towaru w opakowaniu, odbiorca powinien w terminie określonym dla zwrotu opakowania zawiadomić o tym dostawcę i podać termin zwrotu opakowania ustalony za zgodą jednostki nadrzędnej. Termin nie może być dłuższy niż termin określony w fakturze.

2. W razie niewykonania przepisów ust. 1 lub niezwrócenia opakowania w podanym terminie ma odpowiednie zastosowanie przepis § 20.

§ 22. 1. W razie niemożności zwrotu opakowania na skutek jego zaginięcia lub zniszczenia odbiorca obowiązany jest powiadomić o tym dostawcę w terminie przewidzianym dla zwrotu opakowania i uiścić jednocześnie tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania z wyjątkiem przypadku, gdy zaginięcie lub zniszczenie nie było skutkiem działania lub zaniechania odbiorcy.

2. W razie niewykonania przepisów ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie przepis § 20.

§ 23. 1. Koszty naprawy uszkodzeń i usunięcia braków zawinionych przez odbiorcę obciążają odbiorcę.

2. Koszty remontu opakowań wynikłe z normalnego zużycia obciążają dostawcę.

§ 24. Przy dostawach towaru na rzecz jednostek prywatnych dostawcy obowiązani są w umowach o dostawę zastrzec zwrot opakowań w terminie określonym (§ 19) pod rygorem kar umownych określonych w §§ 20 i 22 i pobrać kaucję w wysokości trzykrotnej wartości opakowania na zabezpieczenie dochodzenia kar umownych.

IV. Przepisy szczególne dla opakowań sprzedawanych.

§ 25. Na opakowaniach sprzedawanych powinny być w miarę możliwości trwale uwidocznione nazwa i adres dostawcy.

§ 26. Dostawca obowiązany jest podać w fakturze ilość, rodzaj i cenę opakowania zgodną z cennikiem.

§ 27. Opakowania sprzedawane odbiorcy powinni odsprzedać dostawcom niezwłocznie po rozpakowaniu towaru.

§ 28. 1. W przypadkach sprzedaży opakowań przez odbiorców lub przez jednostki im podległe wraz z towarem konsumentom odbiorcy obowiązani są do skupu tego rodzaju opakowania i odsprzedaży następnie dostawcom.

2. Odbiorcy lub podległe jednostki skupywać będą tylko opakowania nie uszkodzone.

3. Zakupione opakowania odbiorcy posortują według typów, rozmiarów i przeznaczenia.

4. Skup opakowań następuje po cenach określonych w cenniku.

§ 29. Dostawca ma obowiązek zakupu każdej ilości opakowań sprzedawanych nadających się do dalszego użytku.

§ 30. 1. Opakowania wymienione w § 1 pkt 2 nadające się do dalszego użytku bez przeprowadzenia remontu nabywane będą przez dostawcę po cenie według obowiązujących cenników.

2. Opakowania, o których mowa w ust. 1, wymagające remontu skupywane będą przez bazy remontowe po cenach według obowiązujących cenników.

§ 31. 1. Jednostki gospodarki społecznej posiadające opakowania sprzedawane (§ 1 pkt 2) obowiązane są odsprzedać je dostawcom.

2. Przepisy §§ 29 i 30 mają odpowiednie zastosowanie.

V. Przepisy końcowe.

§ 32. Zarządzenie nie dotyczy odbiorców podległych Ministrowi Obrony Narodowej z wyjątkiem Wojskowej Centrali Handlowej oraz Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego z wyjątkiem konsumów.

§ 33. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 21 maja 1951 r. w sprawie zwrotu opakowań, stosowanych w branży materiałów budowlanych pochodzenia mineralnego (Monitor Polski Nr A-55, poz. 730).

§ 34. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych: *J. Grzymek*

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 maja 1953 r. (poz. 1003).

TABELA TERMINÓW ZWROTU OPAKOWAŃ WYPOŻYCZANYCH

Lp.	Rodzaj opakowania	Dostawca	Przeznaczenie opakowania	Terminy zwrotu przez odbiorcę
1.	beczki żelazne	C.Z.Z.	materiały budowlane pochodzenia mineralnego	45 dni
2.	worki tkane	C.Z.P. Izolacyjnego	korki	60 dni

U w a g a: skrót „CZP” oznacza „Centralny Zarząd Przemysłu”,
skrót „CZZ” oznacza „Centralny Zarząd Zbytu”.

1004**LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ I DYPLOMEM „ZASŁUŻONEGO RACJONALIZATORA PRODUKCJI”**

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626) następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 22 lipca 1953 r. odznaką i dyplomem

„ZASŁUŻONEGO RACJONALIZATORA PRODUKCJI”
przez Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego
Litwin Bronisław.

1005**LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ I DYPLOMEM „ZASŁUŻONEGO PRZODOWNIKA PRACY”**

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznak: „Przodownika Pracy” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626) następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 22 lipca 1953 r. odznaką i dyplomem

przez Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego:

Buła Paweł, Gradek Józef, Jurkiewicz Józef, Kubacki Karol, Kucharski Władysław, Marczewski Jan, Miskowicz Józef, Mrowicki Józef, Obrebski Kazimierz, Rutkowski Stanisław, Sawicki Ignacy, Teca Jan, Wałęcki Józef, Wyszynski Józef;

„ZASŁUŻONEGO PRZODOWNIKA PRACY”

przez Ministra Rolnictwa:

Guta Adela, Gutiar Jan, Keller Jan, Klis Stanisław, Socha Józef

1006**LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „RACJONALIZATORA PRODUKCJI”**

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626) następujące osoby zostały wyróżnione w 1953 r. odznaką

„RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

przez Ministerstwo Transportu Drogowego i Lotniczego w Zakładach Naprawy Sprzętu Drogowego:

Pietrzak Henryk;

przez Zarząd Energetyczny Okręgu Południowego:

Duda Józef, Dziuba Jerzy, Kołodziej Ludwik, Schubilecki Jan, Słowik Piotr, Woch Stanisław;

przez Naczelna Dyrekcję Państwowej Centrali Leśnych Produktów Niedrzewnych „Las”:

Czerwonec Arkadiusz, Dobrzański Józef, Friedrzych Stanisław, Gieburowski Edmund, Iwaszkiewicz Tadeusz, Koźbał Władysław, Woreczek Jan;